

Voința Poporului

ORGAN AL „LIGEI APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE”

ABONAMENTUL
Pe un an 460 Lei
Pe jumătate an 230 Lei
Pe trei luni 130 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

STRADA EMINESCU 17
(Etajul II)

Anul IV. — Nr. 39

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Arad, Duminică 31 Oct. 1926

Triumful dreptății: reintegrarea dlui prof. A. C. CUZA.

Din păcatele lui Mărzescu. — Manifestații de dragoste pentru președ. suprem al LANC. — Felicitările și omagiile noastre. Maestre să ne ierți!

Acum doi ani, liberalii din jurul fostului ministru Mărzescu, fără nici un motiv legal, au oprit deschiderea facultății de drept la universitatea din Iași.

Rectorul liberal de atunci, dr. Slatineanu, n'a luat în seamă repetatele solicitări din partea corpului profesoral și nu a permis deschiderea cursurilor. Alături de nenorocitul prefect de poliție, Manciu, și acesta servea pe Mărzescu, bătându-și joc de prestigiul și interesele culturale ale neamului.

Indignați de această procedură infamă, domnii profesori A. C. Cuza, M. Cantacuzino, I. Lea-tris, F. Sion, P. Dragomirescu și E. Herovanu, — în semn de protest și-au înaintat demisiile. Fără pic de remușcare a conștiinței și fără să țină cont de colosala pierdere, ce o îndura cultura românească, d. ministru dr. Anghelescu a primit demisiile.

Această crimă a politicianismului nostru feroce, a amărit în așa măsură pe veneratul savant Mateiu Cantacuzino, încât într-o bună zi l-au găsit mort ai săi. S'a grăbit moartea unui savant pentru a satisface dorul de răzbunare al lui Mărzescu.

Un proverb latin zice: „De mortuis nihil nisi bene”, adică

despre morți nimic, decât bine. Totuș o spunem aceasta și o vom spune mereu, căci este adevăr adevărat, un păcat strigător la cer, care cere sancțiuni și pentru vii și pentru morți. De tragicul sfârșit al lui Manciu și de moartea prea timpurie a lui Cantacuzino, suflul lui Mărzescu să dea seamă cel puțin în fața justiției divine.

Reintegrarea dlui prof. A. C. Cuza.

Zilele trecute dl ministru Petroviciu, a semnat decretul de reintegrare la catedra universitară din Iași, a dlui prof. A. C. Cuza.

Prin acest gest — tardiv chiar — s'a reparat întrucâtva o gravă greșală a trecutului regim.

Manifestații de dragoste pentru dl A. C. Cuza în drum spre București și ajuns în Capitală.

Știrea despre reintegrarea la catedră a marelui apostol, a fost primită cu nespusă bucurie din partea tuturor Românilor de bine.

Așa în ziua de 17 l. c. în drum spre București, dl A. C. Cuza a fost așteptat și aclamat în toate garile de sute de cetățeni, cari recunosc în doctrina dsale ultima nădejde a Neamului românesc.

La gara Ploești mii de aderenți, în frunte cu vrednicul luptător dr. Peteu, i-au făcut o manifestație grandioasă. Două mii de buzdugane s'au ridicat în semn de stimă și salut.

La București, unde a sosit cu două ore întârziere, a fost primit de o mulțime de mii de persoane, cu drapele și flori. A vorbit deputatul Ligei, M. Florescu, studentul Delateșanu și dr. Peteu.

Di Cuza a mulțumit pentru grandioasa primire și a rugat mulțimea să se retragă în liniște.

Măsurile nepotrivite ale autorităților, au provocat câteva mici incidente. Au fost arestați 12 studenți, cari peste două zile s'au pus în libertate, constatându-se nevinovăția lor.

Felicitările și omagiile noastre.

Acelora, cari n'au putut fi prezenți la grandioasa manifestație din 17 Oct., fie-ne permis ca pe această cale, să înaintăm iubitelui nostru președinte suprem felicitările și omagiile de devotament ale tuturor aderenților, cari am jurat să nu-l părăsim niciodată.

Mult Stimat și Iubite domnule profesor, să trăiești la mulți ani!

Maestre să ne ierți!

Când cu bucurie și însuflețire adresăm felicitări supremului nostru șef, fie-ne permis să mai adăugăm ceva.

La demisiunea dlui profesor Cuza, toți românii conștienți eram

obligați moralicește să reagăm pe cale legală cât mai energic. Nu am reagat în mod demn și cinstit. Am fost lași. Unul mai mult, altul mai puțin.

Ne rușinăm și adresăm acum umila noastră rugare dlui prof. Cuza:

Maestre iartă-ne!

Dr. Victor Babeș

Săptămâna trecută a încetat din viață la București un savant cu renume mondial, prof. univ. Dr. Victor Babeș.

Renumitul bacteriolog este un fiu al Banatului, care în nenumărate rânduri a fost chemat în streinătate ca să ocupe cele mai mari demnități.

Conștiința patriot a refuzat orice demnitate străină și a rămas în țară.

Politicianismul nostru murdar și nerecunoscător, lipsit cu totul de simțul cinstei a hotărât pensionarea savantului.

În plină activitate științifică, ar fi fost constrâns să părăsească catedra sa universitară la care a lucrat toată viața.

Indignat și amărât de această nerecunoștință, a murit în prețuia pensionării.

După profesorul Matei Cantacuzino, prof. V. Babeș este al doilea savant, căruia nepriceperea și nerecunoștința politicianismului românesc, i-a grăbit moartea.

Denunțăm lumei întregi rușinea noastră și rugăm pe Tatăl atotputernic să nu ne pedepsească pentru păcatele in-conștiințelor noastre.

Numele și spiritul repositului savant va trăi vecinic în memoria noastră.

T.

Antiindaismul lui Dostoievski

„Imi vine câteodată în minte un gând: ce s'ar petrece în Rusia dacă în loc 3 milioane de evrei căți se găsesc acolo, ar fi 3 milioane de ruși și 80 milioane evrei? Ce ar fi devenit la ei (adică sub evrei) acești ruși și cum ar fi fost tratați? I-ar fi pus pe același picior de egalitate? Le-ar fi permis să se roage liber? Sau ceva și mai rău: nu le-ar fi jupuit pielea de pe ei? Nu i-ar fi masacrat până la distrugerea completă, cum ei au făcut cu atâtea popoare din antichitate în timpul istoriei lor vechi?”

Nu cunosc un geniu — ceiace pentru noi este puțin obligatoriu, dar un om, care să fie mai antiideu în absolutul înțeles al acestui cuvânt, decât marele scriitor rus.

Multă lume nu și-a putut explica, cum Dostoievski, care și-a meritat gloria de a fi un apostol al celei mai desinteresate înfrățiri omenești, a putut scrie cuvinte — pe care eu nu le numesc de ură, ci de excludere din umanitatea creștină, a poporului iudeu. Vedeti că el nu se îndoieste: Când acum (între 1876—1880) sunt sub ruși, tot mai pot trăi, fie chiar cu chiu cu vai; deși cum au trăit evreii în Rusia chiar și în cele mai întinse perioade de reacțiune, nu vor mai trăi niciodată

nicăiri; dar dacă ei ar fi deasupra poporului rus. Dostoievski spune că eu i-ar jupui de piele. Mai categoric nu se poate. Dostoievski rămâne ca o exemplificare concretă a tezei, pe care îndrăznisem să o scriu în această revistă: creștinism înseamnă antiindaism. Cu cât este cineva mai creștin, cu atât este și mai antiideu. Când Dostoievski în zbuciumata și suferindă sa tinerețe căuta libertate socială — ceiace l'adusesse aproape până la streang și azvârlișe în Siberia, și până când nu ajunse să vadă că libertatea nu e de ordin social ci de simțire creștină, putea fi democrat, și de la democrație să ajungă la filosemitism. După ce însă el găsi adevărata libertate — eliberarea spirituală în panidealul Hristos, Dostoievski la maturitate devine antidemocrat, apoi antisocialist, și în sfârșit un antisemit. — În măsura în care se încreștina în profunditatea spirituală, în aceeași măsură se antisemitiza. Iar când când se văzu cu „fața lipită de fața lui Hristos” — expresia lui favorită, se descoperi un antiideu, cum n'a mai fost altul, dintre oameni, afară numai de Hristos, de sfinții și de mucenicii Lui.

Înzadar s'a căutat o contradicție între aceasta simțire atât de creștină a lui și ura lui antiideică, aparent atât de anticreștină. În realitate, Dostoievski intrase „cu cap și cu picioare” în

adevărul antinomiei chinuitoare, dar solemnă declară: creștinism = iudaism.

Acest adevăr de simțire i-a dat putința să vadă clar lucrurile pământești și să spună între cari dacă pe atunci au părut absurde, paradoxale, astăzi evenimentele dându-le confirmarea integrală, le-a transformat în simple banalități argumentative. Fiindcă ce a spus Dostoievski dela înălțimea adevărului său o prevedere, să nu se fi întâmplat în zilele noastre cu o precizie uimitoare? Și doar scriitorul rus nu era „om de știință”, ura sociologia, și nu ținea seamă de tendințele de tot felul ale grupurilor sociale. Dostoievski revela ca un profet. Să auzim și să controlăm: „Am sub ochi scrisori de ale evreilor, nu de evrei simpli, ci de evrei instruiți, și câtă ură e în ele. Principalul e că acești evrei scriau fără să-și dea seamă de ea (adică de ura lor). Vedeti — pentru a subsista pa-truzeci de secole pe pământ, adică în cursul aproape a întregii perioade istorice a umanității, și mai ales pentru a face proba unei unități atât de compactă și atât de indistructibilă, pentru a pierde de atâtea ori teritoriul lor, independența politică, legile lor, și aproape și credința, pentru a pierde tot, și a se regenera după în ideea primară și sub astă formă a și creia din nou legi și aproape o credință, nu, nici popor atât de vivace, un popor atât

de extraordinar de puternic și energic, un popor atât de unic în lume n'ar fi putut exista fără un status în stat, pe care l'a conservat întotdeauna și pretutindeni din timpul groazniciei sale împărășiri milenare și a persecuțiilor, a căror obiect a fost el”.

Acel status plutitor în nesfârșitul timpului istoric, vagabondând în ori ce stat fix al așezărilor concrete ale popoarelor nesemite, n'a putut să nu aibă rădăcini, conținut și scop religios o axă centrală, și anume ideea iudaică, cum o numește Dostoievski, ideea primară opunându-se etern umanității, care din eternitate e chemată spre porțile creștine ale împărăției lui Dumnezeu. Cât va exista această idee primară, ea va fi antiteza ideii eterne — adică celei creștine. Iudaismul este, încă odată spus, anticreștinism.

„Că dispensatorul providențial cu numele de Iehova primitiv, cu idealul și testamentul său, continuă să ducă poporul său spre un scop ferm aceasta e foarte clar. Și e imposibil, o repet — spune mai departe Dostoievski — de a ne închipui pe evreu fără Dumnezeu; încă mai mult, eu nici nu cred măcar în iudeii aței: ei sunt toți din aceeași substanță, și știe Dumnezeu numai ce o așteaptă lumea de la evreii culți! Dacă în realitate există o deosebită ordine a lucrurilor, internă și strictă la iudei, e loc să reflectăm la

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 3 LEI.

Din durerile noastre.

Jugul jidovesc apasă foarte greu asupra grumazului nostru, se cuvine însă să nu uităm că „acei ce poartă jugul și a-l purta mai vor, merită să l poarte spre rușinea lor...”. Și apoi cine este de vină dacă: „Trai amar...” noi și numai noi, fiindcă ne dușmănim, ne învidiem, ne batjocorim și ne vindem streinilor pentru un blid de linte. ba ne vindem și neamul și fara pentru un os de ros.

Cât de păcătoși suntem și ce amar ne va ajunge blestemul copiilor și al fraților morți cu sutele de mii pentru fărîrea țării românești, în care Românul să fie domn și stăpân și a bieților orfani și a nenorocitelor văduve de război, cari flămânez și rabdă frig, slujind ca vai de ei pe la streini și jidani..

O Dzeule!

O faptă obraznică jidovească.

Un biet țaran român din comuna Luguză a cumpărat lemne dela jidanul Schmidt din Aiud să-și facă un grajd. Neavând gata toți banii i-a dat un cambiu de 10.000 Lei; mai târziu i-a plătit 9000 Lei pentru care sumă a și primit chitanță.

Îl și dus însă la o bancă jidovească din Uioara și a ridicat în contul cambifului 10.000 Lei, iar banca l'a provocat prin avocat pe bietul om sărac îmbătrânit în cinste și omenie să plătească cele 10.000 Lei pentru cambiu, ba i-a făcut și execuție. Firma de lemne a constat din 2 tovarăși, cari au păgubit și pe alții în felul acesta, și pe urmă s'au certat între ei și... la Palestina. Acum caută-i sau cautăți dreptatea în țara românească!

Și se întreabă bietul țaran bun și cinstit cu lacrimi în ochi: „mai este dreptate în țara aceasta? ori ne lasă mai marii noștri pradă la toți jidanii, să facă cu noi ce vreau?” Feciorul îi este dus la armată și nu are pe nimeni, cine să-l mângâie, să-i dea o mână de ajutor!.. Si câte cazuri de acestea nu se întâmplă!..

Sărmane țaran român, în adevăr ce soarte tristă ai tu și în țara ta, dacă ești om de omenie! Nu-i cine să-ți asculte năcazurile tale, nu-i cine să-ți aline durerile... Te rugăm să ai însă încredere, să fi sigur, că mai există încă intelectuali (învățați) români, ești din opincă, cari au o simț, o dragoste adevărată față de tine, de opinca ta, cari se cugeță cu drag la tine și mâine, poimăne aceștia, adevărații apostoli al neamului românesc, vor lua frânele țării și atunci, și se va face dreptate, vei fi ascultat, mângăiat și fericit și tu în țara ta.

chestiunea unei egalități complete a drepturilor lor cu cele ale populației primitive. Întrebați această populație primitivă: care este mobilul de acțiune al iudeilor, care a fost acest mobil în timp de atâtea secole? Veți primi un răspuns unanim: „lipsa totală de milă” a fost mobilul lor în timp de atâtea secole; singurele lipsa de milă față de noi și setea de a se îndestula cu sudoarea și sângele nostru.”

Ori, absolută lipsă de milă e noțiunea și faptul pozitiv al ferocității absolute. Dacă creștinismul este mila absolută, forța absolută, iubirea absolută, iudaismul este ferocitatea zoologică. Aceiași antinomie, care ia mii și milioane de aspecte.

„Și acum când întreg iudaismul, în corpore — Dostoievski citează un fapt, exemplificându-și concepția sa sreslină — când întregul Kahal au urzit un complot împotriva Rusiei, ca să bea sângele țaranului rus — (gândiți-vă la revoluția iudeoplanetară din Rusia!) — o, noi nu vom protesta, nu vom spune niciun cuvânt, nici un singur cuvânt. Altfel am risca de a merita învinuirea de antiliberalism: se va crede de noi, că ne considerăm credința, superioară credinței iudeilor, că persecu-

Fabrica de zahăr din Arad.

Dela alcool la zahăr. — Pentruce salutăm cu bucurie noua fabrică? O vizită la dl director gen. H. Frighian.

Marea industrie s'a sporit în Aradcu o nouă uzină, merită să dea un puternic avânt de prosperare nu atât orașului cât mai vârtos agriculturii din această mănoasă parte a țării. Ne interesează noua fabrică și din alt punct de vedere.

Din păcate suntem un popor care consumăm încă mai multă beutură alcoolică și tutun decât zahăr. Îndeosebi, la sate, dacă alcoolul și tutunul, au ajuns să se constituie în articole indispensabile și de fiecare clipă în orice gospodărie, zahărul abia de-l găsești pe la zile mari, ori la patul unui bolnav.

N'au întârziat apoi hienele, să ne exploateze această slăbiciune. Jidanii s'au pus pe clădirea fabricelor de spirt. Sute de mii de vagoane de cereale se prefac an de an în otravă trupestă și sufletească deopotrivă, iar sinistra armie a cărciumarilor, răspândiți până în cele mai dosite cătune de munte, trag de mână la tot pasul pe bietul țaran punându-i în mână sticla cu otravă.

Alcoolul și zahărul sunt frați, frați răi, unui negru, celălalt alb, extragându-se din produsele agricole ale aceleiași țărâni: Alcoolul otrăvește, zahărul nutrește.

Dacă evreul milionar Neuman ne fericește în Arad cu cea mai mare fabrică de spirt din Europa centrală, trebuia să i se opue odată în față și o fabrică de zahăr.

Iată de ce salutăm cu bucurie înființarea fabricii de zahăr din Arad.

Capitalul românesc în industria zahărului

Aproape inexistent până azi. Bogătanii și băncile noastre, și-au plasat mai bucurosi capitalurile în întreprinderi de speculă, decât să și le investească în fabrici. Așa ne-am trezit, că în cele 11 fabrici de zahăr, ce le-am avut până azi, capitalul strein de peste graniță se ridică la 75 la sută. Și, și atunci România, stat agricol, tot

mai este avizat să importeze enorme cantități de zahăr. La fel ne găsim cu zahărul, ca și înainte de 50 ani cu tutunul, când pentru acest din urmă articol eram tributarii Turciei și Germaniei.

Oricât de îngăduitori am fi față de capitalul strein, nimenea nu va putea admite ca Românul consumator de zahăr, ori producător de sfeclă, să fie bun numai pentru ca să umple pungile țără fund ale streinilor.

Fabriba de zahăr din Arad formează întâia cucerire pe acest teren al capitalului românesc și creștin totodată, aceasta fiind creația unui consorțiu, în frunte cu Banca Românească. Capitalul strein — din Cehoslovacia — se reduce la 15 la sută.

Iată și al doilea motiv pentru ce ne bucură înființarea fabricii de zahăr din Arad.

O vizită la d. Martin B. Frighian, dir. general al fabricii

Nou înființata fabrică se înalță pe locul și în încăperile largite și adaptate ale fabricii de celuloză, depe malul Murașului, direcția Aradul Nou.

Gazeta noastră, care înregistreză cu deosebită satisfacție manifestările românești pe terenul economic, a ținut să-și câștige unele informații chiar la fața locului.

Căutam pe d. director general și l-am găsit la masa de scris într-un birou de o simplitate mai mult decât clasică. Avusesem și de mai nainte câteva informațiuni curioase asupra persoanei d-sale.

Armean de origine, un fervent creștin ortodox, dispunând de capitaluri importante s'a așezat de mai multă vreme la noi în țară, unde își avea rudenii. Jovial, un burlac, între două vârste, vorbește bine românește. După doi ani de zile a a treerat toată Europa, studiind fabricile de zahăr, și-a închinat viața muncii de fabri-

ECONOMICE

care a acestui prețios articol de alimentație.

Clădirea acestei fabrici s'a început la 20 Sept. 1925, iar peste un an la 21 Oct. era deja în funcție. Numai cine cunoaște condițiile de muncă astăzi, își poate închipui, ce sfortări se făceau aici, până când la 20 Sept. a. c. „curgea zahărul”.

Nu mai trebuie să importăm zahăr

Dela d. director am aflat următoarele date prețioase:

Consumul nostru de zahăr este de 11 mii vagoane la an. Fabrica din Arad, a douăsprezecea din țară, de o capacitate de producție de 800 vagoane, satisface ceea ce ne mai lipsea, așa că astăzi nu mai suntem tributarii străinătății pentru acest prețios articol de alimentație.

În timpul unei campanii, care durează 3—5 luni, se pot prelucra aici 10 mii vagoane de sfeclă, a căror preț va trece în punga agricultorilor noștri.

România ar putea să întrețină la 200 fabrici de zahăr, căci în Cehoslovacia de unu a treia ca suprafață funcționează 188 fabrici de acest fel.

Fabrica de zahăr din Arad, în funcțiune ziua și noaptea pe timpul campaniei, angajează 450 muncitori, cea mai mare parte români.

„Să curgă zahărul!”, este devisa aici; — „să curgă spirtul!” — dincolo la Neuman.

Mai multe cu altă ocazie!

Un cadou din America pentru dl A. C. Cuza.

Un abonat al nostru din America dl Nicolae Tecău din East, U. S. A., a trimis un prea frumos cadou dlui preș. A. C. Cuza.

Cadoul constă dintr'o peană de aur și un creon cu toc tot de aur. Ambele poartă inscripția cu numele dlui A. C. Cuza și a donatorului.

*

Felicităm pe dl Tecău pentru gestul frumos și îi aducem pe această cale mulțumirile din partea iubitelui nostru președinte suprem.

tăm pe evrei din intoleranță religioasă. O, Doamne, ce se va întâmpla atunci?

Așa scrie Dostoievski în 1876—1880, când nici pomină nu era în Rusia, sub Alexandru al II, de revoluție socialistă, și când trecuseră atâtea ani decând democratul Dostoievski își plăti răstăcirea de a crede în libertatea socială cu ani de închisoare și mizerii morale în Siberia. Nu s'a înșelat scriitorul, prevăzând și venirea concretă a domniei iudaismului în zilele noastre.

„Domnia lor e aproape, doamnia lor întreagă. Se apropie triumful ideilor înaintea cărora nu suflă nici un cuvânt sentimentele de umanitate, setea de adevăr, sentimentele creștine, naționale și chiar sentimentele de mândrie populară a popoarelor Europei. Din potrivă, cea ce vine, e materialismul, setea oarbă și rapace a buneisării materiale și personale, setea de acumulare de bani prin toate mijloacele — iată ce este considerat ca un scop superior, ca rațiune „ca libertate, în locul idealului creștin al mântuirii prin singurul mijloc a celei mai strânse uniri morale și frățesti între oameni. Veți râde, veți spune că asta nu ne vine de loc de la evrei. E oare Janas Rothschild de la Paris un om rău? Noi vorbim de tot

și de ideia iudaică, care a acaparat lumea într'agă în locul creștinismului „eșuat”...

Se poate reproșa ceva acestei clare vederi a lui Dostoievski? În ce punct s'a înșelat? Traduc mai departe:

E posibil într'adevăr, să-mi arătați pe aceasta mulțime de evrei și de ovreiași care s'au azvârlit triumfător, asupra Rusiei. Acești evrei și ovreiași sunt triumfători și entuziasmați, fiindcă acum au apărut evrei cari au triumfat și asupra bisericii ortodoxe. „Se va întâmpla un lucru, pe care nimeni nu-l poate prevedea. Toate acestea parlamentarisme, aceste teorii civile în care lumea crede astăzi, aceste îngrămădiri de bogății, băncile, științele evreii, toate acestea se vor prăbuși într'o clipire de ochi și fără o lăsa măcar urme, afară totuși de evreii, cari vor ști și atunci ce au de făcut, ca totul să se transforme în profitul lor. Toate acestea se apropie, sunt înaintea porții.

„Acești Bismarci, acești Beaconfielzi, Republica franceză, Gambetta și ceilalți, — toți aceștia nu sunt pentru mine decât o aparență. Stăpânul lor, ca și acela al restului întreg și al întregii Europe, e Evreul și Banca sa. Și vom mai vedea ziua când el își va

roști pe al său veto, și Bismark va fi într'o clipă măturat ca un fir de paiu. Iudaismul și băncile domnesc acum peste Europa și peste tot, peste Europa și peste instrucția sa, peste toată civilizația și peste socialismul, și mai ales peste socialismul, fiindcă cu ajutorul lui iudaismul va smulge din rădăcini creștinismul și va distruge cultura creștină. Și dacă din asta nu va eși altceva decât anarhia, atunci în fruntea anarhiei se va găsi iarăși iudeul. Fie că deși el predică socialismul, el va rămâne totuși în calitatea sa de evreu, cu frații săi de o rasă, în afară de socialism, și când toată averea Europei va fi jefuită, numai Banca Evreiască va subsista.”

În numele lui Anticrist, Nietzsche găsește cât de rău e iudeul indiferent de flecăriia lui despre insurecția sclavilor în morală: și Nietzsche se bucură de Satana al său, și laudă iudaismul ca pe o unealtă a lui, Dostoievski și el — vedeți ce crede despre iudeul indistructibil dar distrugător, și ca pe alare îl condamnă din țaria certitudinilor și luminilor sale creștine.

„Țara Noastră”.

G. M. Ivanov

Primăria L. Tzirelsohn

eliberază acte cu titlul: România. Ministr. al cultelor și artelor. Prim Rabin. Chișinău. Certificat.

La fine stampila cu textul: Rabinul orașului Chișinău.

Va se zică rabinul Tzirelsohn funcționează în numele unui Minister român și drept autoritate a orașului Chișinău. În numele statului românesc și al unui oraș românesc.

Admirabilă administrație.

Oare dl ministru Goldiș nu ar afla de bine, ca registrele acestui important funcționar să fie trecute la autoritățile competente din Chișinău, pentru că ne temem, că rabinul Tzirelsohn — din greșală e om bătrân, ar putea să elibereze certificate de naștere și jidaniilor veniți de peste Nistru.

Gurile rele îl acuză pe Tzirelsohn care este ales senator pe lista guvernului, ca asemenea greșeli.

Se zice că ar fi eliberat o sumedenie de acte de acest fel, prin cari s'au încântănit o sumedenie de jidani streini.

Noi credem, că Tzirelsohn este cel mai cinstit talmudist de pe iața pă-mântului și nu-l acuzăm cu nimica, pentru că nu avem dovezi.

Dacă am avea dovdi, am cere judecata lui Vlad Țepeș, asupra acestui pericunat, funcționar așa de important al statului românesc.

Oare dl Goldiș nu ar afla de bine ca să înmulțească numărul rabinilor în posturi importante, fiind oameni onorabili, curați și de încredere. Să nu se lase influențat de faptul, că Bela Kuhn, Troitzki, Zinoviev, Haase etc. sunt comuniști și jidani. Este o greșală.

Poeziile lui Eminescu (cine a îndrăgit streinii, mânca-i-ar inima câinii) scrierile lui V. C. pnta, A. C. Cuza etc. ar trebui confiscate și nimicite, ca să nu se supere rabinul Tzirelson, care șade în Senat, lângă mitropoliții și patriarhul român.

Frați Români, pregătiți-vă să plecăm la Palestina! Jidani nu mai au loc de noi! A. Ț.

Purtarea uniformelor

Comunicatul Ministerului de instrucție.

Ministerul instrucției primind din partea mai multor direcțiuni de școli întâmpinări privitoare la dispozițiunile cuprinse în circulara cu No. 101654 — 1926 relativă la uniformele școlare și găsind că unele din obiecțiunile formulate în acele întâmpinări sunt întemeiate, a dispus cele ce urmează:

1. Se acordă elevilor o păsuire de 6 luni, adică până la 1 Aprilie 1927, în care timp se va tolera purtarea vechilor uniforme, făcute din stoffe de alte culori, de altă croială sau a hainelor civile.

Cu începere dela 1 Aprilie 1927 nu se mai permite elevilor decât purtarea costumului de uniformă prevăzută la punctul 2 al susmenționatei circuli.

Nici un fel de toleranță, abatere sau excepție în afară de cea formulată de art. 174 al Regulamentului școlilor secundare, nu se mai permite dela această dată. Elevii cari nu se vor conforma acestor dispozițiuni, vor fi îndepărtați din școală pentru insubordonare la obligațiile regulamentare.

2. Procurarea stoffei, necesară confecțiunei uniformelor se va face direct de părinți din comerț. Direcțiunile liceelor sau Comitetele școlare nu au dreptul să procure din oficiu, nici să perceapă în mod obligator dela părinți costul uniformelor, nici să-i oblige a cumpăra stoffele dela anumți furnizori, nici a confecționa aceste uniforme la un anumit croitor.

Această interdicție se înțelege și pentru procurarea altor articole de îmbrăcăminte școlară atât la școlile de băieți cât și la cele de fete.

3. Comitetele școlare se vor îngriji ca să îmbrace în mod gratuit un număr de elevi săraci potrivit cu resursele de care dispun; în acest scop ele vor înscrie în bugetul lor anual fondurile necesare.

Triumful asteptării

De Al. Vlăduț

Neburuit e omul ce luptă cu credință!

El știe că pe lume nimic zadarnic nu-i;

Că dincolo de truda și jertfa clipei lui,

În taină vremea țese la stânta biruință,

Că vutele toate visează armonie,

Că... este o dreptate, și... trebuie să vie

Talazuri năvălească-l! vrășmașu lumii ură

Intunece-i viața în beznă de minciuni!

Copiii lui închidă-l în casa de nebuni!

Lovească-l orice mână! Hulească-l orice gură!

El simte cum îi crește din inimă o floare,

Cu atât mai luminoasă, cu cât mai mult îl doare.

Te-ai întrebat vreodată din ce undire 'nceată

De lacrimi tănuite se naște un izvor?

De mii de ani în piatră lovește răbdător,

Strôp după strôp, s'o spargă... Drum greu a fost... Dar iată

În valuri de lumină, chemat de dorul mării,

Un fluviu nou vestește: *Triumful asteptării!*

Ce înseamnă a fi Român?

De GH. VALSAN prof. univ.

Inseamnă să mărturisești, prin chiar această numire, origina ta nobilă și mândria de a fi păstrat un astfel de nume.

Inseamnă să vorbești această limbă românească, limbă care nu este numai urmașă directă a unei limbi vestite de mare cultură, ci și o limbă biruitoare, căci într-o luptă de secole cu dialectele slave și cu alte limbi, le-a învins pe teritoriul său și le-a făcut roabele sale.

Inseamnă să locuiești țara Românească, țară pe care o forțare neîntreruptă de optsute de ani a isbit să o rotunjească puțin câte puțin până a adus-o în forma de astăzi, — cu munții, cari sunt ai noștri, fiindcă noi le-am dat turmele de oi și doinele, — cu dealurile, cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am împodobit cu grădini și vii și mănăstiri frumoase, — cu câmpiile cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am lucrat și desțelenit an de an, cucerindu-le prin munca noastră și prin numărul nostru, — cu Dunărea, care e a noastră, fiindcă noi i-am pus salbe de sate pe amândouă malurile și noi i-am cercetat apele și ostroavele, — cu țărmul Mării, care e al nostru fiindcă noi l'am deșteptat la viața pe care nu a mai trăit-o din antichitate (vechime).

A fi Român înseamnă a fi suferit suferințe de ani și a se fi bucurat câteva clipe, — a fi plâns atât încât și cântecele să pară că plâng, — a fi văzut neîncetat distruse începuturile de cultură mai înaltă și totuși a le fi început din nou, a fi fost jefuit fără milă și de toți sălbaticii și cu toate acestea în vremuri de liniște a fi dăruit prisos de hrană materială și sufletească vecinilor și chiar popoarelor mai depărtate, — a fi fost întotdeauna izbit în clipele sfinte ale încercărilor de unire națională și cu toate acestea a fi ocrotit totdeauna începuturile de acest fel ale popoarelor din jur, — a fi fost darnic în sărăcie și marinos la izbândă.

A fi Român înseamnă a fi păstrat tenacitatea neamului nostru, acea vitalitate misterioasă și

nesecată, care s'a putut înnoi, dar niciodată nu s'a frânt: carpen mlădios și tare, acoperind în vestmântul său cu flori modeste și parfumate, pădurea întreagă.

Și mai ales a fi Român înseamnă a avea credința că toate aceste însușiri bune ale neamului nostru pe cari le putem arăta cu cinste oricui, nu au avut încă răgazul să se arate în deplinătatea lor, dar că în numele lor avem dreptul să cerem libertatea de a le duce la desăvârșire nu numai pentru gloria noastră, ci și pentru binele lumii întregi.

Trebuie să plece!

Grünbaum A. din Curtici (J. Arad)

Individul amintit s'a repatriat în Ungaria în 1919 cu certificatul No. 5014 — 1919 și s'a reintors în 14 Iunie 1923 cu pașaportul No. 279947.

A încercat să-și câștige cetățenia română, dar fără rezultat.

În „Monitorul Jud. Arad“ nrul 32 din 1922, a fost trecut și dânsul pe tabloul indezirabililor, cari trebuiau să fie dați peste graniță în decurs de 24 ore.

N'a fost dat afară, n'a plecat și nici nu-și are actele în regulă. Se duce o luptă necinstită în acea comună contra comercianților români. Marii angroșiști evrei îi dau marfa mai ieftin decât românii, așa că bieții români nu pot concura cu el și rând pe rând se închid prăvăliile românești. Bine înțeles, în nădejdea, că după ce va rămânea el singur, va vinde marfa cum îi place.

Deci, rugăm autoritățile în drept să-și facă datoria. N'om încălzi noi toți șerpul de pe pământ.

Afară cu el, peste graniță!

— Rugăm din inimă pe toți On. abonați să binevoiască a-și achita abonamentele, atât aceia cari au primit mandate postale cât și ceilalți toți, neuitându-și nici de fondul de rezistență și nici de automobilul „Ligei“

Aceia cari și-au achitat abonamentul și totuși au primit mandat postal, să nu se supere că le-am trimis și lor, fiindcă mandat li s'a trimis și Dlor, ne putând fi separați de cei ce ne sunt încă datori.

SE ZICE:

Că jidanul Weigel șef de gară din Sântimbru își face de cap prin purtarea lui necuviincioasă față de dl C. Sibotean imp. de mișcare din gara Coșlariu și care locuiește în gara Sântimbru. Dl Sibotean așteaptă satisfacție dela dl Director de exploatare din Arad căruia i a adus la cunoștință porcăriile lui Ișig Weigel, între cari și aceea că fură statul român cu zeci și sute de mii neîncasând alocațiile legale cuvenite după vagoanele sosite în gară. Sperăm că hoții își vor primi pedeapsa binemeritată.

Că în Moroda se va închide cărciuma evreului Hauser și se va deschide în locul ei o școală. Edificiul în care se află cărciuma, formează proprietatea comunei. Felicităm pe bravi morodani și prefectura județului pentru această faptă frumoasă. Singurul birtăș ovreu se duce: mai puțin cu un local de otrăvire a trupului și sufletului, mai puțin cu o lipitoare la sate și mai mult cu un lăcaș de cultură pentru Românașii noștri.

Dumnezeu să le ajute!

Că directorul de închisori din Timișoara, Lupescu A., pentru diferite delict de conștientă și a face scăpați prizonierii, a fost judecat de tribunal la 2 și jum. ani închisoare iar din Minister a sosit ordin, prin care a fost pus pe picior liber și numit director de temniță în Székelyudvarhely. Noi ne întrebăm înmărmurți, se poate una ca aceasta? Se poate ca o sentință de tribunal să fie nimicită prin o ordonanță ministerială? În adevăr nici justiția să nu mai fie intactă, sfântă?? Pentru Dzeu!

Că în jidovitul de Cernăuți, unde se înjură și bat profesorii, unde sunt cele mai multe crime, unde se descoperă cele mai mari spionagii, unde se lipesc pe străzi afișe ca în Palestina și Germania, unde în biurourile statului își trebuie talmaci să te poți înțelege cu funcționarii pe românește, acolo în focarul boalelor infecțioase, s'a descoperit un lucru nemai auzit, un lucru care ne face grozavă rușine și ne batjocorește și neamul și țara. Acolo s'a dat de urma unei societăți așa zisă aristocratică, vezi Doamne, cu educație aleasă, care ținea întruniri secrete la case particulare — bărbai, femei, fete și băieți împreună. La aceste întruniri cel mai negru dintre ei, la suflet, se urca la tribună și prin cuvântări atâțătoare pornografice — imorale delecta lumea prezentă, apoi se stângeau lămpi și în costumul lui Adam desbrăcați de orice simț moral omenesc, se dădeau la cele mai grozave și neînchipuite păcate sensuale, împreunate cu gemete, urlete și răcnite ca niște dobitoace sălbatice... bând cu nesaț până la beție și gustând cu patimă tot ce poate da un trup fără rușine, fără conștiință, un trup murdar și spurcat. S'au descoperit aceste întruniri de un tată nenorocit a cărui fiică nefericită, abia de 16 ani, a sosit odată dimineața beată acasă.

Că un bun creștin pe patul morții a cerut să-i aducă repede un rabinăr jidovesc cu barbă și parciuni lungi. Fiind întrebat de ce dorește lucrul acesta, a înjurat una bună și a zis vreau să trec la legea jidovească, că sunt sigur că voi muri și fie ai dracului de jidani, se împușcă cu unul.

Pentru automobilul de propagandă al Cercului de Studii „Voința Poporului”

A mai incurs dela:	Lei
I. Iuonut Mornăilă, Șiclău	100
Căpitan Gh. Oarză, Arad	300
Guy Teodor, dir. de bancă Chișineu-Criș	1000
Milan Serb, șef de gară Conop	300
Ludovic Feodor, com. Conop	200
Ioan Fritz, Conop	100
Szabo Ludovic, Conop	50
Dr. Nemety Andreiu, medic Bărzava	100
S. C. inv. Radna	20
Elena C. Radna	40
Dna Enachescu Dumitru, Radna	40
Avramescu Iosif, Conop	20
Ciuberar Filip, Conop	20
Popa Traian, Ilteu	40
Serb Ioan, Păuliș	50
Ludoșan Ioan, inv. Giulașvârșand	20
Hermenescu Florea, Berechiu	50
Florea Ardelean, Berechiu	20
Julan Ilie, Arad	100
Suma anterioară	Lei 23.990
De tot:	Lei 26.560

Știri de tot felul

Să nu uităm, că toți Români frați suntem.

Orice am crede, orice am face, să nu uităm, că toți Români suntem frați: liberali, țărăniști, averescuni, naționali, socialiști, naționaliști etc., ortodoksi sau uniți, înainte de toate suntem români, deci frați și în fața primejdiei jidovești dinlăuntrul și dinafară trebuie să fim uniți, trebuie să învingem; aceasta este părerea noastră a cuziștilor, Români pătrunși de dragoste sinceră și adevărată față de țară și neam. Ne vor înțelege oare toți cei buni și ne vor auzi oare toți cei păcătoși?

Cumpărați numai dela Români! Nici un ac dela jidani! Banul care intră în mâinile negustorilor jidani, este sângele românesc, cu care îl hrănim, este puterea pe care o punem în mâna lor, pentruca ei să lovească în noi și să ne robească.

Scrisori dela Ștefan cel-Mare La mai mulți săteni din județul Orhei s'au găsit scrisori de pe vremea lui Ștefan cel-Mare, prin cari sunt întăriti în stăpânirea moșiei lor. Scrisorile au fost găsite de locot. Toma Masilă și sunt o nouă dovadă, că Basarabia a fost totdeauna pământ românesc.

— În Bucovina au fost numiți, detașați din alte părți ori reintegrați 21 de profesori jidani. Auziți oameni buni 21 de profesori jidani, din neamul lui Iuda, vor să ne dea nouă și fiilor noștri carte, școală, cultură națională. Câtă rușine, câtă baljocură! Iată cum se romanizează Bucovina! Vai de ea țară românească, dacă va merge tot așa.

— Popa Milente fost al II-lea v. președinte al organizației LANC. din comuna Bătuța, prin aceasta este exclus din Liga Apărării Naționale Creștine fiindcă — împrietenindu-se cu jidanul din comună — s'a purtat nedemn față de Ligă.

Liga are lipsă numai de români buni și cinstiți, oameni de caracter și uu de uscături, lingusitori și fătarnici.

ÎNȘTIINȚARE!

Aduc la cunoștința Onoratului public, precum și cunoscuților mei, că am deschis pe Piața Catedralei o prăvălie de delicatose și bufet

ZENOVIE I. VOȘTINAR

Cenzurat: Prefectura Județului.

Logodnă. Dșoara Felicia Popa, inv. în Gașca și d. Vasile Avram dir. de bancă în Siria. Felicitările noastre!

— Aflăm cu plăcere despre logodna d-lui D. Anghel din Șimand cu dșoara lelinuța Elena Herbeiu din Măderat. Felicitările noastre!

Cununie. Dșoara Inca Găza și d. Ioan Radivoiu, funcționar la Banca Românească, și-au serbat actul cununiei, Sâmbătă la 23 Oct. în catedrala din Arad. Naș a fost dl dr. Mihaie Marcuș, senator și dir. Băncii Rom. din Arad.

— Dl dr. Iacob Oncu avocat în Baia-de-Criș, și-a serbat cununia cu dșoara Elena Mureșan, profesoară, azi Duminecă în 31 Oct. în biserica ortodoxă din Petroșeni.

Felicitările noastre!

Din multe părți ne vin scrisori cu plângeri că nu primesc ziarul regulat și numai cu mari întârzieri. Vă rugăm se ne credeți, că dela noi se expediază regulat, avem însă atâți dușmani streini și durere și între Români și aceștia încearcă să ne facă neplăceri în toată privința. Acești ticăloși cred, că dacă vor împiedeca sosirea ziarului la mâna abonatului, se vor supăra abonatii și ne vor abzițe ziarul, se înșală însă amar, fiindcă On. noștrii abonatii sunt Români buni și cinstiți și le place un ziar, care luptă pentru dreptate, cinste și pentru binele poporului și a țării românești și nu ne vor părăsi, ci din contră numărul abonatilor crește din zi în zi.

Aceia, cari nu primesc ziarul, sunt rugați să ne scrie, ca să aflăm pe cei păcătoși și să luăm noi măsuri în contra lor, dacă sunt lipsiți de bun simț și omenie și prea mari slugi streinilor, înstreinaților și buzunarelor lor proprii.

Trimitem foarte bucuros numerile, cari nu le-au primit cineva, dacă ni-se scrie și le avem la administrație.

Rugăm pe dñii abonati, cari s'au plătit și își vor plăti abonamentul să ne câștige fiecare cel puțin un nou abonat la fel!

Administrator

de moșie, se caută la moșia dnei vad. C. Șomanescu. Se prefer persoanele cari se pricep și la vie. A se adresa la București, str. C. A. Rosetti No. 35.

x Dr. BOTEIU AUREL, medic specialist la clinica din Viena, în *boll de piele, genito-urinare, venerice*. Consultă dela 2-5 în Bulevardul Gen. Dragalina 12, I.

Circumscripția de percepție No 2 Arad
No. 3509—1926.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința tuturor contribuabililor supuși impozitului cifra de afaceri și pe lux, că începând din luna Noemvrie a. c., se achită la această percepție dupăcum urmează:

Litera A în ziua de 5 a fiecărei luni, litera B în 6 și 7, litera C în 8, litera D și E în 9, litera F în 10, litera G în 11, litera H în 12, litera K în 13 și 14, litera L în 15 litera M în 16 și 17, litera I și N în 18, litera O și R în 19, litera P în 20 și 21, litera S în 22 și 23, T și U în 24, litera V și Z în 25 a fiecărei luni.

Tot în acest termen cad și cei impuși cu pașal. În caz că termenul va cădea în ziua de Dumineca sau sărbătoare oficială, vărsarea se va face în zilele următoare, alle abateri dela acest termen nu se vor face.

Nerespectarea termenelor amintite mai sus, este contravenție, care se va pedepsi.

Arad, la 20 Oct. 1926.

Perceptor Contabil
(Indescifrabil) Suciu

Nici un ac dela Jidani!

Sprîjiniți comercianții, industriașii și meseriașii români, folosind produsele lor, cari sunt tot așa de bune ca și cele streine.

Frații BURZA Arad

PROPRIETARUL FIRMEI
CORNEL BURZA

Telefon 604. COMERCIANȚI DE FIER (Engro și detail)

In depozit: unelte, sobe de fier turnate, vase de bucatărie, mașini economice, cazane de fier, rachiu, pluguri, grape, triere și obiecte de specialitate.

DIRECȚIUNEA UZINELOR DE GAZ A ORAȘULUI ARAD

Se află în situația plăcută, ca să servească On. public cu gaz de calorie înaltă, cu al cărui ajutor putem, ca în timpul de pace, lumina ieftin, încălzi, pregăti mâncări, a călca rufe și a ne scălda. Instalațiunile necesare și montările le executăm pe rate și pe prețuri de regie.

UZINELE COMUNALE SECTIA GAZ AERIAN: ARAD

Strada Muciu Scevola 9, 11 și 13. — Telefon: 27, 25 și 16.

BIROUL UZINELOR

din strada Eminescu No. 4, sta. la dispoziția On. public în ce privește etc.

No 25548—926.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că pentru aprovizionarea cu pâine a Căminului infirmilor pe anul 1927, în ziua de 29 Dec. crt. orele 10 a. m. se va ținea licitație publică cu oferte închise în Biroul serviciului economic (Primărie etaj camera 104) în conf. cu art. 72 și următorii din legea asupra contabilității publice.

Caetul de sarcini se poate vedea la Serv. econ. în orele de serviciu.

Arad, la 23 Oct. 1926.

Serviciul economic

No 814—1926

Publicație de licitație

Comuna Olari vinde prin licitație publică în ziua de 13 Nov. 1926 orele 10 a. m. în piața de vite din Comlaș, 3 vieri și 3 tauri neapți pentru reproducție.

Licitațiunea se va ținea în conformitate cu art. 72—83 din legea cont. publice.

Olari, la 20 Oct. 1926.

Primăria.

Cetiți:

„VOINTA POPORULUI”

ABONAMENTE

pentru

VOINTA POPORULUI

se pot face în Arad la

1. Administrație
Str. Eminescu 17. etaj II.
2. Bibliotecă Diecezană
3. Bibliotecă Concordia
4. Bibliotecă Martin

Cereți chitanțe provăzute cu sigilul Adm.

Publicului doritor de carte îi stă la dispoziție o nonă și bine asortată

Bibliotecă de împrumut

la „Bibliotecă Concordia” Arad, strada Mihail Eminescu Nr. 10.

M A S I N I

în bună stare, se vând în lipsă de loc:

Struguri de fier
Presă mică excenter
Fereastră circular etc

Autocamion Martha 2½ T. și
Un Renault cu 6 locuri
e de vânzare tot din lipsă de loc

Adresa:

M. I. VULCU fabr. de șuruburi Arad

P E S T E
proaspăt și sărat
sosește

în fiecare săptămână la
Gheorghe Behelean
Arad, Piața Peștelui No. 19

Marele magazin de pielării

VICTOR BOȘNIAC

Arad, Piața Catedralei Nr. 16

Furnizează cele mai solide și ieftine mărfuri din această branșă.

Arad

Dr. Nichi Lazăr, dir. Palatului Cult.

300

y Arad.

Dinu